

Проблемні питання захисту інтересів бізнесу, що постраждав у наслідок агресії РФ 2014-2023 року. Український бізнес перебуває у дуже складній ситуації, що склалася у наслідок російської агресії щодо України. Це пов'язано як із загально-

економічними чинниками, що викликані війною: втрата робочої сили, загальне падіння економіки, падіння попиту та купівельної спроможності споживачів і т.д., так і з виключно військовими обставинами, такими як пошкодження та втрата майна внаслідок воєнних дій, залишення майна та працівники на окупованих територіях, захоплення та привласнення майна представниками окупаційної влади.

У такий складний період бізнес продовжує забезпечувати сплату податків та здійснює матеріально-фінансову підтримку Збройних Сил України на волонтерських засадах.

Незважаючи на це, держава не приділяє належної уваги захисту інтересів бізнесу, а окремі представники держави, правоохоронні органи своїми діями ускладнюють та обтяжують і так нелегке становище українського бізнесу замість його захисту.

Так, ефективні державні механізми забезпечення відшкодування шкоди, спричиненої бізнесу унаслідок воєнних дій, у тому числі знищення чи руйнування майна під час повномасштабного вторгнення, захоплення майна окупаційними військами та владою, перебувають на стадії становлення.

При цьому, якщо механізмам відшкодування шкоди, спричиненої після 24.02.2022 року приділяється значна увага, то для бізнесів, що постраждали від російської агресії починаючи з 2014 року у наслідок захоплення, окупації та анексії окремих регіонів Донецької та Луганської областей, Автономної Республіки Крим, таких механізмів не створено. Крім того, дуже часто замість підтримки та захисту бізнес, що мав активи на окупованих територіях, які були втрачені, чи перебувають під загрозою втрати від протиправних дій окупаційних військ та адміністрацій, отримує кримінальне переслідування з боку правоохоронних органів за кваліфікацією фінансування насильницької зміни територіальних меж чи

кордону, колабораційна діяльність, або пособництво державі агресору (ст.ст. 110-2, 111-1, 111-2 Кримінального кодексу України).

Диспозиції цих норм визначені законодавцем не досить виразно, а судовий контроль з боку слідчих суддів, особливо у такій категорії справ є дуже низьким, що дає широке поле можливостей для зловживань недобросовісним правоохоронцям.

Кримінальному переслідуванню нерідко піддаються власники та представники менеджменту українських компаній за дії окремих колишніх працівників, що залишилися на окупованих територіях, або за навіть фактом захоплення майна окупаційними військами та владою поза волею власника бізнесу або під збройною загрозою.

У таких випадках, бізнесмени, що постраждали від збройної агресії та мародерства з боку воєнізованих формувань рф, у своїй країні зіткаються із внутрішнім мародерством з боку недобросовісних представників правоохоронних органів.

Вказані обставини черговий раз свідчать, що український бізнес потребує не лише ефективних заходів відшкодування шкоди, завданої військовою агресією рф, але й створення таких же дієвих механізмів захисту бізнесу від свавільних дій недобросовісних правоохоронців та протиправного втручання у здійснення бізнесу з боку самих представників держави.

Ігор Федоренко

к.ю.н., адвокат, старший партнер АО «DEFENSORES»

Для Науково-дослідного інституту проблем досудового розслідування

[#бізнес #війна #агресія_рф #зловживання_владою](#)